

A szellemi ember három ismertetőjegye – Zac Poonen

Three Marks of a Spiritual man – Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/article/three-marks-of-a-spiritual-man>

"Én sem szólhattam néktek, atyámfiak, mint lelkieknek (szellemieknek), hanem mint testieknek" (1 Kor. 3.1).

Az 1 Korintus 1.5-7-ben azt olvassuk, hogy a korinthusi keresztyének három dologban voltak kiválóak: a Szentírás ismeretében, az igehirdetésben és a Szellem ajándékaiban. Mindezek ellenére nem voltak szellemiek. Nagyon ritkán találni olyan hívőt, aki rendelkezik megkülönböztető képességgel az ajándékok felismerésére, ékesszóló igehirdető, akinek kiterjedt Biblia-ismerete van, és ráadásul a Szellem csodálatos ajándékaival is rendelkezik, de mégsem szükségképpen szellemi ember. Mindezek ellenére teljesen testies lehet.

Sajnálatos módon olyan napokat élünk, amikor a legtöbb hívő azt gondolja, hogy valaki akkor szellemi, ha jó „ceremónia-mester”, aki jól tud levezetni összejöveteleket, aki sok viccel szórakoztatja az embereket és ékesszólóan prédikál.

Az igehirdetőket ma sajnos az ajándékaikért tisztelik és nem a Krisztushoz hasonló életük gyümölcseiért. Ez annak ellenére így van, hogy Jézus világosan tanított arról, hogy a hamis prófétákat a jellemük isteni gyümölcseinek hiányáról lehet felismerni (Máté 7.15-20).

Jézus azt is mondta, hogy az ítélet napján sokan állnak majd Őelőtte és azt mondják, hogy az Ő nevében prófétáltak és sok csodat tettek, de Ő azt fogja válaszolni, hogy soha sem ismerte őket. (Máté 7.22-23). Ők „Úrnak” hívják Jézust és természetfeletti erővel rendelkeznek, azonban bűn van az életükben. Ez világosan mutatja nekünk, hogy a sok „keresztyén” tevékenység és a szellemi ajándékok működése nem tesz valakit szellemivé. Valójában még nem is utalnak arra, hogy egy ember újjászületett, mivel az Úr azt mondta ezeknek az embereknek, hogy egyáltalán **nem** ismeri őket!

Ahhoz, hogy megértsük, mi tesz egy embert szellemivé, mindenek előtt készítsünk egy listát azokról a képességekről, amivel a Sátán rendelkezik. Az világosan meg fogja mutatni nekünk azokat a dolgokat, amik **nem** ismertető jegyei egy igazi szellemi embernek.

Például gondoljunk a következő tevékenységekre: a Sátán teljes idejű munkás, aki éjjel-nappal munkálkodik (Jelenések 12.9-10) és soha nem megy szabadságra. Állandóan keresi azokat az embereket, akiket vádolni tud – és sok segítőtje van! Nagyon jól ismeri a Bibliát, mivel a Szentírást idézte még Jézusnak is. Rendelkezik természetfeletti ajándékokkal, buzgósággal, sok munkatárssal, egy óriási embertömeg követi, akik felett hatalma van, de mindezek ellenére (igei értelemben) nem szellemi!

Három állításban foglalható össze, amik egy embert szellemivé tesznek: egy felfelé tekintés, egy befelé tekintés és egy kifelé tekintés.

Egy szellemi ember folyamatosan ebbe a három irányba tekint:

1. Fölfelé – imádatban és odaszentelésben Isten és Krisztus felé.
2. Befelé – felismeri bűneit és bűnbánatot gyakorol azokban a dolgokban, ahol híjával van a krisztusi természetnek.
3. Kifelé – embereket keres, hogy segítse és megáldja őket.

Felfelé tekintés

Isten mindennek előtt arra hívott el minket, hogy az Ő imádói legyünk: éhezünk és szomjúhozzuk Őt. Egy szellemi ember imádja Istent. Az egyetlen vágya Isten. Nem vágyik semmi más vagy senki más után, csak Isten után a földön vagy a mennyben (Zsoltár 73.25). A pénz nem jelent neki többet, mint Istennek. Mint a mély sóvárgás a friss patakvíz után, a szellemi ember úgy vágyódik Isten után. Vágyódik Isten után, mint egy szomjas ember a friss víz után.

Egy szellemi ember jobban vágyik az Istennel való közösségre, mint hogy jólétre és kényelemre törekedjen. Vágyik arra, hogy Isten minden nap szóljon hozzá.

Azok, akik a pénzt, a jólétet és saját kényelmüket imádják, mindig találni fognak valamit vagy valaki mást, hogy arra panaszkodjanak. A szellemi ember azonban soha nem panaszkodik, mert Ő egyedül Istenre vágyik és Ő mindig ott van számára. Soha nem elégedetlen az élete körülményeivel, mert látja Isten hatalmas kezét minden körülményben és örömmel megalázza magát mindenkor az Ő keze alatt. Mivel egy szellemi embernek kapcsolata van Istennel, ezért neki nem különböző törvények vagy szabályok szerint kell élnie az életét. Megtalálta az élet fáját (Istent Magát), ezért nem érdeklődik a jó és a gonosz tudásának fája iránt. Mivel egyszerű és őszinte odaadással kapcsolódik Krisztushoz, ezért másodlagos dolgok miatt nem kerül mellékvágányra. Jézusra tekintve a szellemi ember évről évre egyre inkább az Urához válik hasonlónak.

Egy szellemi ember folyamatosan megalázza magát és ezért Isten folyamatosan felmagasztalja őt. Egyre magasabbra emelkedik – az Istennel való szoros kapcsolatában. Egy ilyen ember látja a mennyei élet realitásait és mindig azt fogja keresni, hogy az emberek szeme elől elrejtve cselekedjen jót.

Befelé tekintés

A felfelé tekintés egy belső látáshoz vezet. Ézsaiás, amikor meglátta az Úr dicsőségét abban a pillanatban világossá vált számára saját bűnössége (Ézsaiás 6.1-5). Hasonló volt a helyzet Jóbbal, Péterrel és Jánossal (Jób 42.5-6; Lukács 5.8; Jel. 1.17). Amikor Isten jelenlétében élünk világossá válik sok terület az életünkben, ahol nem vagyunk

Krisztushoz hasonlók. A szellemi ember ezért folyamatosan tudomást szerez az életében lévő rejtett bűnökről.

Az Úr azt parancsolja nekünk, hogy „szent ékességben” imádjuk Őt. (Zsoltár 29.2). A szentség ruhája nélkül meztelenek vagyunk az Úr előtt. Ezért a szellemi ember „akkor cselekszi a legjobbat”, ha mindenkor tisztán tartja a lelkiismeretét Isten és emberek előtt. (Ap.csel 24.16). Ahogyan az üzletember akkor cselekszi a legjobbat, ha több pénzt szerez és a kutató pedig akkor, ha új felfedezéseket tesz, a szellemi ember akkor cselekszi a legjobbat, ha folyamatosan tisztán tartja a lelkiismeretét.

Egy szellemi ember folyamatosan megítéli magát, mert sok olyan dolgot fedez fel az életében, amiktől meg kell tisztulnia – olyan dolgoktól, amik más hívőket egyáltalán nem zavarnak, ha jelen van az életükben.

Egy szellemi ember megvalósítja az életében, hogy minden nap „meghal” azoknak a dolgoknak, ami akadályozza őt abban, hogy hatékonyan képviselje Istent. Ezért az életmódja olyanná válik, mint aki felveszi a keresztet és "mindenkor testében hordozza az Úr Jézus halálát" (2 Kor. 4.10).

A szellemi ember számára nem probléma, hogy bárki előtt megalázza magát vagy bocsánatot kérjen bárkitől – függetlenül attól, hogy a személy öregebb vagy fiatalabb nála. Tudja, hogy az imája és a szolgálata soha nem lesz elfogadható Isten számára, ha bármilyen sebet hordoz bárki felé: feleség, testvér, szomszéd stb. Ezért, ha felismeri, hogy valami sebet hordoz valaki felé „otthagyja az oltár előtt az ajándékát és elmegy, hogy előbb kibéküljön az ő atyjafiával, és azután visszatérve felajánlja az ajándékát.” (Máté 5.23-24).

Kifelé tekintés

A felfelé és befelé tekintés egy kifelé tekintéshez vezet.

Egy szellemi ember felismeri, hogy Isten csak azért áldotta meg őt, hogy áldás lehessen mások számára. Mivel Isten olyan sokat megbocsátott neki, ezért örömmel és rögtön megbocsát mindenkinek, aki megbántotta őt. Mivel Isten olyan jó volt hozzá, ezért ő is jó másokhoz. Ingyen kapott mindent Istentől, ezért ő is ingyen ad mindent másoknak.

Egy szellemi ember számára természetes, hogy segítse mások boldogulását. Tele van számalommal az elveszettek, a szenvedő emberiség iránt és képtelen elmenni egy szükségben lévő testvér mellett – ahogyan azt a lévita és a pap tette a *jó samaritánus* példázatában (Lukács 10.30-37).

Isten törődik az elesett emberekkel, hogy segítsen nekik, megáldja, felemelje és kiszabadítsa őket a Sátán fogságából. A szellemi ember törődése hasonló a Mesteréhez. A szellemi ember azt keresi, hogy mások felé szolgáljon, és ne neki

szolgáljanak. Jézus *szertejárt, jót tett* és megszabadította a Sátán fogságában lévőket. (Ap.csel. 10-38). A szellemi ember ugyanezt teszi.

Egy szellemi ember nem keresi, hogy a szolgálatán keresztül bármiféle haszonra tegyen szert. Nem vár másoktól semmi ellenszolgáltatást: sem pénzt, sem tiszteletet. Istenhez hasonlóan csak azt keresi, hogy megáldjon másokat az életén és munkáján keresztül. Sohasem vár semmiféle ajándékot senkitől, mivel egyedül Istenben bízunk minden szükségét illetően. Egy második századból való kis füzet jutott el hozzánk, aminek címe: "A tizenkét apostol tanítása". Ebben a következő leírást találjuk: az első apostolok megtanították minden hívőt arra, hogy óvakodjanak minden prédikátortól, aki pénzt kér tőlük, mivel az ilyen ember hamis próféta. Ha ezt megértjük, sok hamis prófétától óvhatnánk meg magunkat ma is!

Egy szellemi ember felfelé, befelé és kifelé tekint. Ha csak felfelé tekintene, irreális lenne: "olyan jámbor, hogy a földön semmi hasznát nem lehetne venni". Ha csak befelé tekintene, a legtöbb idejében depressziós lenne és elbátortalanodna. Ha csak kifelé tekintene, a munkája sekélyes lenne. Egy szellemi ember azonban folyamatosan mindhárom irányba tekint. Isten segítsen bennünket, hogy kiegyensúlyozottak és szellemiek legyünk.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangalore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor

<https://keskenyut.wordpress.com>